

[Mølgaard]

som simpel følge af anklager i en dansk sag, der er opgivet, eventuelt forsøge at få ham frigivet og fremfor alt, og det ikke på forsøgsbasis, skabe mulighed for, at han kan vende tilbage til Danmark ved, at man annullerer udvisningen fra august d. å. Dette ville ikke nødvendigvis indebære frikendelse for danske anklager, selvfølgelig ville man kunne rejse sag igen og se, om en domstol trods alt, alt taget i betragtning kunne finde ham skyldig til straf, og hvis den gjorde det, kunne udvisning naturligvis også blive aktuel. Det kan man ikke, vil man måske sige, det er umuligt. Ja vel, en hel del er der usikkerhed for resultaterne af i denne kæde af muligheder, men så længe forsøget overhovedet ikke gøres, er resultatet oplagt: så sker der ikke noget ved fortidens synder. Er der fare for den danske sikkerhed ved, at vi bevæger os ad disse veje? Ja, hvis der er fare for sikkerheden, er der også mulighed for at tage de i den anledning fornødne skridt til at foretage ny fængsling ved tilbagekomsten. Men så længe noget bevis ikke foreligger for, at Martinez skulle være til fare for den danske sikkerhed, må man have sin tvivl over for påstandene i den henseende, som man må have det over for enhver anklagepåstand, indtil skylden er bevist.

Vil der skabes præjudice ad den vej? Det spørgsmål kunne man stille sig, men regeringen kan det næppe i betragtning af, at den betragter dette som et helt isoleret og enstående tilfælde. Der er måske nogle, der ville tabe ansigt ved en sådan fremgangsmåde, det er muligt, men man skal nødig bevare masken på over for indlysende uretfærdigheder for at undgå noget sådant. Uretfærdigheder bør søges rettet op.

Vi kommer nok til at erkende, at der er grænser for, hvad vi kan gøre i dag, især i henseende til den fremtidige retstilstand, men den redegørelse, vi har fået i dag, er vi en kreds der ikke føler trang til bare at tage til efterretning, som fru Mimi Jakobsen gør det ved sin dagsorden.

Jeg vil gerne på vegne af en kreds bestående af fru Ebba Strange fra SF, fru Tove Jørgensen fra DKP, hr. Wilhjelm fra VS og mig selv fra Danmarks retsforbund tillade mig til fru Mimi Jakobsens dagsordensforslag at stille følgende:

Ændringsforslag.

»Ordet »tager« i l. linje erstattes af: »opfordrer regeringen til at tilbagekalde udvisningen af Jaime Okusono-Martinez og – så vidt overhovedet muligt – sikre, at han får mulighed for selv at vælge at vende tilbage til Danmark, og tager i øvrigt« – det var indskuddet, og skulle dette blive vedtaget, hvad vi naturligvis vil anbefale folketinget at gøre, vil dagsordenen så i alt komme til at lyde:

»Folketinget opfordrer regeringen til at tilbagekalde udvisningen af Jaime Okusono-Martinez og – så vidt overhovedet muligt – sikre, at han får mulighed for selv at vælge at vende tilbage til Danmark, og tager i øvrigt den af regeringen afgivne redegørelse vedrørende udvisningen af mexikaneren Martinez til efterretning .

og går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Lad mig afslutningsvis bemærke, at det at forsvare retssamfundet ved at tilsidesætte retsprincipperne er retsløs handling, og det er krænkende over for retsfølelsen i befolkningen og på endda ikke ret lang sigt undergravende for demokratiet. At bekæmpe terrorisme og statsfjendtlig virksomhed ved terror og retsudøvelse, der skader styrets anseelse både inden- og udenlands, er ikke blot urimeligt, men virker med sikkerhed også som katalysator for tilbøjeligheden til oprør og myndighedstilsidesættelse. Myndighedsmisbrug avler myndighedsforagt. Den skærper kravene til øget myndighedsudøvelse, og denne proces kan hurtigt køre i en sådan ring, at vi får både terrorisme og politistat i en nation, der som Danmark hidtil har været forskånet for det. Tæt ved vores grænser kender vi kombinationen af begge dele. Der er ingen grund til at foretage import.

Hvorfor har vi mon hidtil undgået, at fænomenet har bredt sig til Danmark? Mon ikke i høj grad på grund af en ganske udbredt tillid til retsvæsenet? Undergravelse af denne tillid er i realiteten en forbrydelse mod statens sikkerhed, og ingen med offentligt ansvar burde tage medansvar for noget sådant.

Formanden:

Der er nu stillet følgende ændringsforslag til det af Mimi Jakobsen (CD) fremsatte